

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. december hó 02. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előnyért, hivatali helyzetével visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt ... vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. január 26. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.1030/2015/7. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti, míg a közügyektől eltiltást lefokozásra enyhíti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott köteles a másodfokú eljárás során felmerült 15.000,- (tizenötezer) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. január 26. napján kihirdetett 41.(I.) Kb.1030/2015/7. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.294.§ (1) bekezdésbe ütköző, és a (3) bekezdés a) pont ac) alpont szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért 1 évi börtönbüntetésre, 2 évi közügyektől eltiltásra, valamint 50 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A pénzbüntetés megfizetésére 5 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 15.000,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, súlyosításért a szabadságvesztés mértékének súlyosítása, valamint a pénzbüntetés napi tételeinek száma felemelése érdekében. A vádlott három napot tartott fenn, de a törvényes határidőben jogorvoslati nyilatkozatot nem tett. Védője szintén három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül

fellebbezést jelentett be a vádlott javára enyhítés, a börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.122/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú katonai tanács a hiányos tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a NVSZ jelentése (nyomozati iratok 4. naplósza) alapján egészítse ki azzal, hogy: "A vádlott 10.15-kor tért vissza a N. vendéglátóipari egységbe." Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát és a pénzbüntetést a napi tételsza emelésével súlyosítsa. A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekintse kiszabottnak, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és védencével szemben elsődlegesen megrovás intézkedést, míg másodsorban az elsőfokú ítéletben írtól jelentősen enyhébb, méltányosabb joghátrányt alkalmazzon. Utalt arra perbeszédében, hogy az elsőfokú katonai tanács törvényes eljárás keretében megalapozott tényállást állapított meg. Helyes a cselekmény jogi minősítése is, és a bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Utalt azonban arra, hogy az elsőfokú katonai tanács eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki védencével szemben ahhoz képest, hogy a vádlott a hatóság felbújtására valószínűleg megcselekményt. Perbeszédében hivatkozott a Teixeira de Castro v. Portugália ügyre, amelyben az Emberi Jogok Európai Bírósága, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkének megsértését állapította meg. A bíróság álláspontja szerint a felbújtással a fedett nyomozó túlmént azon a határon, amelyre a felhatalmazása szólt, mert e nélkül a terhelt egyáltalán nem követett volna el megcselekményt. Utalt továbbá az emberi jogi bíróság gyakorlatából a Lüdi v. Svájc ügyre, mely hasonló tényállást tartalmazott, mint a már hivatkozott Teixeira de Castro v. Portugália ügy, valamint a magyar bíróságok gyakorlatából hivatkozott a Fővárosi Törvényszék, valamint a Legfelsőbb Bíróság egyes ítéleteire. Ezek alapján fejtette ki azt az álláspontot, hogy a fedett nyomozó rábírására, vagy provokációjára történő elkövetés esetén a magyar bírósági gyakorlat szerint a cselekmény társadalomra veszélyességének kisebb súlya miatt enyhébb büntetés kiszabására van lehetőség.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nagyon megbánta a cselekmény elkövetését. Előadta, hogy tudomása szerint a kapitányság vezetője kezdeményezte vele szemben a megbízhatósági vizsgálatot alkoholizáló életmódjára figyelemmel, de ő sohasem volt alkoholista. Anyagi helyzetének megromlása után is csak rendőr kollégáitól kért kölcsön pénzt, és azt mindig megadta. Utalt továbbá arra, hogy a megbízhatósági vizsgálat során ő nem is számított a kötelességhez való magatartásáért fizetségre, meg is lepődött, amikor ajándékot kapott érte.

A katonai ügyész valamint a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson teljes körű, mind a tényekre, mind a bűnösségre kiterjedő beismerő vallomást tett. Nem tévedett a katonai tanács, amikor a tényállást a vádlott beismerő vallomása, K.K.-nak a tárgyaláson felolvasással a bizonyítás anyagává tett tanúvallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, tehát egymást alátámasztó, egymással összhangban álló bizonyítékok alapján állapította meg.

A másodfokú katonai tanács a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozata, valamint a rendelkezésre álló személyügyi parancs alapján a vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott szolgálati viszonya 20... .. időponttal lemondással megszűnt. A terhelt jelenleg édesanyja vállalkozásában dolgozik, mint segítő családtag. Önálló jövedelme nincs.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A bizonyítás törvényessége körében a másodfokú katonai tanács utal arra, hogy a jelen ügy semmiféle kapcsolatot nem mutat a védő által hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bírósága által tárgyalta Lüdi v. Svájc ügygel. Annak lényege szerint ugyanis az Emberi Jogok Európai Egyezménye megsértése azáltal valósult meg, hogy az alapügyben eljáró bíróság a névtelenség védelme érdekében elutasította a fedett nyomozó tanúkénti kihallgatására tett indítványt. Megállapítható azonban, hogy a jelen ügyben a vádlott teljes beismerésére, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokra figyelemmel a védelmi tiszt tanúként történő kihallgatásának szükségessége fel sem merült. Megállapítható továbbá az is, hogy a jelen ügy lényeges pontokon különbözik az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt tárgyalta Teixeira de Castro v. Portugália ügytől, valamint a már hivatkozott fővárosi törvényszéki, illetve legfelsőbb bírósági ügyektől. Azokban az ügyekben valamely konkrét nyomozáshoz kapcsolódóan a fedett nyomozó a nyomozási eredmény érdekében bírta rá az elkövetőt bűncselekmény elkövetésére, alkalmazott vele szemben erre irányuló provokációt. Az emberi jogi bíróság épp a hivatkozott ügyében kifogásolta, hogy semmi nem támasztotta alá a Portugál kormánynak azon állítását, hogy a kérelmező hajlott a bűncselekmény elkövetésére. Ezzel szemben a megbízhatósági vizsgálat célja éppen annak megállapítása, hogy az azzal érintett eleget tesz-e a jogszabályban előírt hivatali kötelezettségének, a rá vonatkozó szabályokat betartja-e, a munkavégzése szempontjából - különösen korrupciós szempontból - megbízhatónak tekinthető-e. A legfontosabb szabályokat a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. évi tv. 7/A., 7/B., 7/C. §-ai, a 293/2010. (XII.22.) Korm. rendelet 5. pontja, tehát 10-13. §-ai, a 3/2012. (I.6.) Legfőbb Ügyészi utasítás 66.§., és 67.§-ai tartalmazzák, a Be.192/A.§-ában írt felhatalmazás alapján. Megállapítható, hogy a jelen ügyben nem csupán a megbízhatósági vizsgálati iratai, hanem a nyomozás egyéb iratai alapján is olyan rendőr tiszthelyetessel szemben indult megbízhatósági vizsgálat, akinek az életmódja kifogás alá esett. Ügyészi jóváhagyással, részletes végrehajtási terv alapján, a cselekmény megfelelő dokumentálása mellett történt a megbízhatósági vizsgálat lefolytatása. A tárgyaló tiszt a tervben rögzített cselekménysortól nem tért el, a vádlottnál az életmódja alapján meglévő korrupciós kockázat konkretizálódott. A megbízhatósági vizsgálat eredménye alapján indult büntetőeljárás, illetve az annak alapján értékelt bizonyítékok törvényessége tehát nem vitatható.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk. 294.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a a(3) bekezdés a) pont, ac. alpont szerinti az előnyért hivatali helyzetével visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolása 3. oldal utolsó bekezdésében kifejtett jogi álláspontját.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos. A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése viszont alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, melyeket, mint enyhítő körülményt a másodfokú katonai tanács azzal egészít ki, hogy a vádlott szolgálati viszonya az arról történő vádlott lemondás alapján -megszűnt. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a büntetés kiszabása körében nagy jelentőséget tulajdonított annak, hogy a vádlott a bűncselekményt mesterségesen kialakított körülmények között, egy fedett rendőrtiszt viszonylatában valósította meg. Tehát magának a cselekménynek a tényleges tárgyi súlya, társadalomra veszélyessége kisebb, az állampolgárok által a rendőrségbe vetett közbizalmat alapvetően nem érinti. Erre figyelemmel nem kifogásolható az elsőfokú katonai tanács részéről az enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama, valamint a pénzbüntetés napi tételeinek száma, illetve egy napi tételének összege. Figyelemmel azonban a vádlott szolgálati viszonyának megszűnésére, de különösen az elkövetés konkrét körülményeire, így elsősorban arra, hogy a vádlott előzetesen a kötelességszegése ellentételezéséről nem állapodott meg, ezért a másodfokú katonai tanács lehetőséget látott esetében a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére is. Ennek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdésében írt rendelkezések alapján. Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére figyelemmel, a vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetést lefokozás katonai büntetésre enyhítette a Btk.137.§-a alapján. Nem kétséges, hogy a korrupciós bűncselekmény elkövetésével a vádlott méltatlanná vált a rendfokozat viselésére. Az ítéltábla katonai tanácsának álláspontja szerint a jelen ügyben a vádlottal szemben ezek a büntetések is megfelelően szolgálják a Btk.79.§-ban írt büntetési célokat.

A másodfokú bíróság a Btk.38.§ (1) bekezdése, és (2) bekezdés a) pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtása esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján- helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. december hó 02.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős - és a szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2016. december 2.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Iván Erika
bíróági ügyintéző